

ADORÁCIA
ZA NOVÉ KŇAZSKÉ A DUCHOVNÉ POVOLANIA

BANSKÁ BYSTRICA – KATEDRÁLA
NEDEĽA DOBRÉHO PASTIERA
3. MÁJA 2020

Úvodná pieseň na vystavenie oltárnej Sviatosti

ÚVODNÉ ZVOLANIA

**Pod'ťe, klaňajme sa Kristovi, kňazovi,
ktorý je stále prítomný v loďke nášho života.**

Ž 100

Radosť návštevníka chrámu

Jasaj na chválu Pánovi, celá zem,
s radosťou slúžte Pánovi.
S plesaním vstupujte pred jeho tvár.

**Pod'ťe, klaňajme sa Kristovi, kňazovi,
ktorý je stále prítomný v loďke nášho života.**

Vedzte, že náš Pán je Boh;
on je náš stvoriteľ a jemu patríme,
sme jeho ľud a ovce z jeho stáda.

**Pod'ťe, klaňajme sa Kristovi, kňazovi,
ktorý je stále prítomný v loďke nášho života.**

Vstupujte do jeho brán s piesňou chvály
a do jeho nádvorí s piesňami oslavnými;
chváľte ho a velebte jeho meno.

**Pod'ťe, klaňajme sa Kristovi, kňazovi,
ktorý je stále prítomný v loďke nášho života.**

Lebo Pán je dobrý;
jeho milosrdenstvo trvá naveky
a jeho vernosť z pokolenia na pokolenie.

**Pod'ťe, klaňajme sa Kristovi, kňazovi,
ktorý je stále prítomný v loďke nášho života.**

ČÍTANIE BOŽIEHO SLOVA

Mt 14, 22 – 33
Ježiš kráča po mori

Evanjelista Matúš píše:

Ježiš rozkázal učeníkom, aby nastúpili na loďku a išli pred ním na druhý breh, kým on rozpustí zástupy. Keď rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch modliť sa. Zvečerilo sa a on tam bol sám. Loďka bola už mnoho stadií od zeme a zmietali ňou vlny, lebo vietor dul proti nim. Nad ránom sa, kráčajúc po mori, blížil k nim Ježiš. Keď ho učeníci videli kráčať po mori, vzrušení vraveli: "Mátoha!" A od strachu vykriekli. Ale Ježiš sa im hneď prihovril: "Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!" Peter mu povedal: "Pane, ak si to ty, rozkáž, aby som prišiel k tebe po vode." On povedal: "Poď!" Peter vystúpil z loďky, vykročil po vode a šiel k Ježišovi. Ale keď videl silný vietor, naľakal sa. Začal sa topiť a vykrikol: "Pane, zachráň ma!" Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: "Maloverný, prečo si pochyboval?" A keď vstúpili do loďky, vietor utíchol. Tí, čo boli na loďke, klaňali sa mu a vraveli: "Naozaj si Boží Syn!"

ZAMYSLENIE I.

Svätý Otec František nám v tohtoročnom posolstve k svetovému dňu modlitieb za duchovné povolania ponúka tento text na zamyslenie a modlitbu. Evanjeliový príbeh hovorí aj o tom, že rozličné zápasy podobné búrke na mori boli aj v srdciach učeníkov, ktorí boli povolaní nasledovať Učiteľa z Nazareta a mali sa rozhodnúť preplaviť sa na druhý breh. Museli spraviť odvážne rozhodnutie opustiť svoje istoty a vydať sa nasledovať Pána. To nebolo nijaké pokojné dobrodružstvo: prichádza noc, fučí silný protivietor, loď sa zmieta vo vlnách a hrozí im, že ich premôže strach z toho, že to nedokážu a nesplnia náročné povolanie. Evanjelium nám však hovorí, že na tejto dobrodružnej, neľahkej ceste nie sme sami. Akoby Pán vniesol úsvit do srdca za noci, keď prichádza k učeníkom, kráčajúc po rozbúrených vodách, a volá Petra, aby mu prišiel po vlnách proti.

MODLITBA

Pane Ježišu, Boží Syn, daj, aby sme boli vnímaví na tvoju prítomnosť v loďke nášho života aj v časoch krízy, búrky a beznádeje.

S: Stoj pri nás, Pane.

Pane Ježišu, Boží Syn, daj, aby sme rozjímaním nad твоjím slovom a prijímaním eucharistického chleba stále viac sa otvárali pre poznanie Božích zámerov v našom živote.

S: Stoj pri nás, Pane.

Pane Ježišu, Boží Syn, daj, aby sme sa v búrkach nášho života nestratili, a nedali sa obalamútiť príznakmi, ale vzopreli sa protivetru ťažkostí, pochybností a obáv, ale išli za svetlom majáka vedúceho do bezpečného prístavu.

S: Stoj pri nás, Pane.

Pane Ježišu, Boží Syn, daj, aby sme plní dôvery vedeli odpovedať na tvoje pozvanie „pod“, keď nás voláš k životnému povolaniu, či už v manželstve alebo v kňazskom či duchovnom zasvätení.

S: Stoj pri nás, Pane.

Vhodná pieseň

ZAMYSLENIE II.

Sv. Otec František v poslanstve píše: Prvé slová povolania sú teda vdácnosť. Navigovať loď nášho života tým správnym smerom nie je úloha, ktorú máme splniť len vlastnými silami, a ani nezávisí od toho, po akej ceste sme sa rozhodli ísť. Uskutočnenie nás samých a našich životných plánov nie je matematickým výsledkom toho, čo sme si zvolili vo svojom izolovanom „ja“; naopak, je to predovšetkým odpoveď na povolanie, ktoré prichádza zhora. Je to Pán, kto nám ukazuje breh, na ktorý máme ísť, a kto nám ešte prv dáva odvahu vstúpiť do loďky; je to on, kto sa ešte predtým, ako nás povolal, stáva naším kormidelníkom, aby nás sprevádzal, aby nám ukazoval smer, aby zabránil nášmu stroskotaniu na útese nerozhodnosti; ba dokonca, aby nás urobil schopnými kráčať po rozbúrených vodách.

Každé povolanie sa rodí z tohto milujúceho pohľadu, s ktorým nám Pán išiel v ústrety možno práve vtedy, keď bola naša loďka v zajatí búrky. „Povolanie je nielen nejaká naša voľba, ale ešte viac je to odpoveď na nezištné povolanie Pána“ (List kňazom, 4. augusta 2019); preto ho dokážeme objaviť a objasniť, len ak sa naše srdce otvorí vďačnosti a dokážeme vnímať, že Boh prechádza našim životom.

MODLITBA

Prednesme Pánovi modlitbu vďaky a spoločne volajme: **Ďakujeme ti, Pane.**

- Za to, že si nás povolal k životu: **Ďakujeme ti, Pane.**
- Za to, že sa neustále o nás staráš aj v rozbúrených vodách nášho života: **Ďakujeme ti, Pane.**
- Za to, že posväcuješ naše rodiny: **Ďakujeme ti, Pane.**
- Za to, že môžeme rozličným spôsobom v rodinách ale i v zasvätenom živote naplňovať povolanie lásky: **Ďakujeme ti, Pane.**
- Za to, že aj dnes povolávaš mladých ľudí do kňazstva a zasväteného života: **Ďakujeme ti, Pane.**
- Za to, že nám prostredníctvom kňazov sprostredkúvaš sviatostné milosti, z ktorých žijeme: **Ďakujeme ti, Pane.**

Vhodná pieseň (krátka, napr. Taizé – Laudate omnes gentes)

ZAMYSLENIE III.

Pápež František v posolstve píše: Druhé slovo je: odvaha. To, čo nám často bráni kráčať, rásť, vybrať si cestu, ktorú nám Pán vytýčil, sú príznaky, ktoré rozrušujú naše srdce. Keď sme povolaní zanechať náš bezpečný breh a prijať nový životný stav – ako je manželstvo, služobné kňazstvo, zasvätený život – prvou reakciou je často „prízrak nedôverčivosti“: to nie je možné, aby toto povolanie bolo pre mňa; skutočne je to správna cesta? Chce Pán toto skutočne odo mňa?

A postupne v nás narastajú všetky tie úvahy, zdôvodnenia a kalkulácie, ktoré nás vedú k strate nadšenia, zmätku a k tomu, že ostaneme paralyzovaní na brehu, z ktorého sme mali odísť: veríme, že sa nám to dostalo omylom, že nie sme toho hodní, že sme jednoducho uvideli príznak, ktorý treba zahnať.

Pán vie, že zásadné životné rozhodnutie – ako rozhodnutie zosobášiť sa alebo zasvätiť sa osobitným spôsobom jeho službe – si vyžaduje odvahu. Pozná naše otázky, pochybnosti, ktoré zmietajú loďku nášho srdca, a preto nás uist'uje: „Neboj sa, ja som s tebou!“ Viera v jeho prítomnosť, v to, že nám ide oproti a sprevádza nás aj keď na mori je búrka, nás oslobodzuje od apatie, teda od tej vnútornej sklúčenosti, ktorá nás blokuje a nedovolí nám okúsiť krásu povolania. Prosme teda o odvahu pre všetkých mladých ľudí, aby dokázali rozpoznať svoje životné povolanie a odvážne naň odpovedať.

Pane Ježišu, Dobrý pastier, nauč nás všímať si tvoje volanie uprostred každodenných prác a povinností.

Volajme: **Kyrie eleison!**

Pane Ježišu, Dobrý pastier, daj, aby čím viac mladých ľudí našlo v твоjich slovách silu a chuť do života.

S: Kyrie eleison!

Pane Ježišu, Dobrý pastier, daj mladým chlapcom a dievčatám odvahu tvoje slová počúvať a vo svojom živote aj uskutočňovať.

S: Kyrie eleison!

Pane Ježišu, Dobrý pastier, posilni v povolani tých, ktorých si si vyvolil pre kňazskú službu a zasvätený život, aby boli odvážni zanechať všetko a v dôvere vykročili za Tebou.

S: Kyrie eleison!

Pane Ježišu, Dobrý pastier, daj, aby odvaha, obeta, spoločenstvo živej viery a modlitby, ktorú s pomocou tvojej milosti žijú kňazi, rehoľníci a zasvätení, boli príkladom a inšpiráciou pre mladých ľudí hľadajúcich svoje povolanie.

S: Kyrie eleison!

Pane Ježišu, Dobrý pastier, ty aj dnes pozývaš mnohých mladých ľudí a oslovuješ ich svojím slovom. Mnohí sa však boja tohto hlasu, boja sa prijať na seba záväzky a rozhodnutie, iní pociťujú svoju ohraničenosť, hriješnosť, nehodnosť a boja sa tejto cesty duchovného povolania. Ježišu, v tejto chvíli ťa prosíme za týchto mladých ľudí, aby našli radu a usmernenie vo svojom okolí prostredníctvom ľudí, čo im osvetlia cestu, na ktorú ich pozývaš. Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. **Amen.**

Krátke prelúdium (prípadne vhodná pieseň)

ZAMYSLENIE IV.

Pápež František ďalej uvažuje a povzbudzuje: Každé povolanie zahŕňa úsilie. Pán nás volá, pretože chce, aby sme boli ako Peter schopní „kráčať po vodách“, teda vziať do rúk svoj život a dávať ho do služby evanjeliu, deň čo deň konkrétnymi spôsobmi, ktoré nám Pán ukazuje, osobitne v rôznych formách povolania – laickom, kňazskom či zasvätenom živote. My sa však podobáme na apoštola Petra: hoci máme túžbu aj nadšenie, zároveň sme poznačení slabosťou a obavami.

Ak dovolíme, aby nás premohli myšlienky na to, aká zodpovednosť nás čaká – v manželskom živote či kňazskej službe – alebo aké ťažkosti sa môžu vynoriť, potom rýchlo odvrátíme zrak od Ježiša a tak, ako Peter, riskujeme, že sa utopíme. Naopak, práve v našej krehkosti a biede nám viera umožňuje ísť v ústrety zmŕtvychvstalému Pánovi a zvíťaziť aj nad búrkami. On nás totiž drží za ruku, keď z únavy alebo zo strachu hrozí, že sa utopíme, a dáva nám nevyhnutný elán, aby sme naše povolanie mohli prežívať s radosťou a nadšením.

Pieseň: Pán zastavil sa na brehu (Barka)

Daj nám svätých kňazov, Pane.

Daj nám svätých kňazov, Pane.

Aby sa na našich oltároch neustále prinášala obeta kríža, **daj nám..**

Aby sa Boží ľud mohol sýtiť Chlebom z neba, **daj nám ...**

Aby si bol posvätnou liturgiou neustále oslávený, **daj nám ...**

Aby mnoho duší znovuzrodilo sa vo svätom krste, **daj nám ...**

Aby mohli byť deti vyučované o pravdách viery, **daj nám ...**

Aby sa Božie slovo hlásalo vo všetkých kútoch sveta, **daj nám ...**

Aby sa prostredníctvom sviatostí posväcoval Boží ľud, **daj nám ...**

Aby zblúdené duše našli cestu spásy, **daj nám ...**

ZAMYSLENIE V.

Pápež František povzbudzuje: V špecifickej situácii povolania, ktoré máme žiť, nás tieto vetry búrky môžu strhnúť. ... Viem o vašej únave a osamelosti, ktoré zaťažujú srdce, o riziku zvykovosti, ktorá postupne uhasína žeravý oheň povolania, o bremene neistoty a nestálosti našich čias, či strachu z budúcnosti. Odvahu, nemajte

strach! Ježiš je pri nás, ak ho uznávame ako jediného Pána nášho života, podáva nám ruku a pevne nás uchopí, aby nás zachránil.

Vtedy sa náš život aj uprostred vlnobitia otvorí chvále. A to je posledné slovo povolania, ktoré má byť aj pozvaním, aby sme pestovali vnútorný postoj Najsvätejšej Márie, ktorá bola vďačná za to, že Boží pohľad spočinul na nej; odovzdala vo viere svoje obavy a nepokoje, s odvahou prijala toto povolanie a spravila zo svojho života večný chválospev na Pána.

Nasleduje Magnifikat: Velebí moja duša Pána.

ZÁVEREČNÁ MODLITBA (PÁPEŽA FRANTIŠKA)

Milosrdný Otče, ty si nám daroval svojho Syna pre našu spásu a posilňuješ nás daromi Ducha Svätého, daj nám živé kresťanské komunity, horlivé a radostné, ktoré sú prameňom bratského života a ktoré oživia v mladých túžbu zasvätiť sa Tebe a službe evanjelizácie. Podporuj nás v úsilí ponúknuť vhodnú katechézu povolania a rozmanité cesty špecifických povolání. Udeľ nám múdrosť potrebnú pre rozlišovanie povolania tak, aby vo všetkom zažiarila veľkosť tvojej milosrdnej lásky. Mária, Matka a vzor povolania, prihováraj sa za každú kresťanskú komunitu, aby sa stala plodnou pôsobením Ducha Svätého a prameňom pravého, nefalšovaného povolania pre službu svätého Božieho ľudu. **Amen.**

EUCHARISTICKÉ POŽEHNANIE

Pieseň: Ctime túto sviatosť slávnú

V Z neba si im dal chlieb. Aleluja

R Ktorý má v sebe všetku slasť. Aleluja.

V Modlime sa.

Pane Ježišu, vo vznešenej Oltárnej sviatosti zanechal si nám pamiatku svojho umučenia a zmŕtvychvstania; * prosíme ťa, pomáhaj nám uctievať tajomstvo tvojho tela a krvi s takou vierou a láskou, - aby sme vždy pociťovali účinky tvojho vykupiteľského diela. Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. **R Amen.**

P.S. ☺